

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ - ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΟΜΝΙΣΤΑΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΗ ΚΑΙ ΤΑΚΤΙΚΟΤΕΡΗ ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Περίοδος Β' - Έτος 42ο
Internet site: www.domnista.gr

Αριθ. φύλλου 428
e-mail: syllogos.domnistas@gmail.com

Ιανουάριος - Φεβρουάριος 2023
Τηλ.: 6972253207

Η καταστροφή των Τουρκαλβανών υπό των Γιολδασαίων

Στην εφημερίδα "Στερεά Ελλάς" φ. 400/14-9-1930 που εξέδιδε ο μετέπειτα δήμαρχος Μεσολογγίου Ευαγγελάτος δημοσιεύθηκε το κατωτέρω κείμενο εις απάντηση-συμπλήρωση άλλου δημοσιεύματος Αθηναϊκής εφημερίδας. Δεν αναγράφεται ο συντάκτης του κειμένου. Είναι όμως σίγουρα Δομνιστιάνος με γνώση γραμμάτων, που έζησε και ήξερε το χωριό. Ποιος να ήταν;

«Εν τη εγκρίτω εφημερίδι "Πρωίαν" των Αθηνών της 3ης και 4ης τρέχοντος, εδημοσιεύθη και υπό την περιλήψιν «η παράδοσις του Βραχωρίου και η καταστροφή των Αλβανών - ο Κώστας Γιολδάσης, αφανίζει τους δραπέτευσαντας Αλβανούς κ.λπ.». Οι εν τη "Πρωία" διαλαμβανόμενοι, και εκ Δομνίστης της Ευρυτανίας, καταγόμενοι οπλαρχηγοί Γιολδασαίοι, με τους υπ' αυτών επίσης εκ Δομνίστης καταγομένους, ένιοι δε ωσαύτως εκ Δομνίστης, διετέλεσαν και υπαρχηγοί άλλων σωμάτων -και οι οποίοι- λόγω αφέλειας, αφιλοκερδίας και ανιδιοτελείας των -καίτοι προσεφέρθησαν αυτοίς τότε, και μετά το πέρας της μάχης αξιώματα και αμοιβαί μεγαλύτεραι εκείνων ων είχαν, εν τούτοις δεν εδέχθησαν ταύτας- και λοιπούς άλλους εξ άλλων μερών, και υπό την γενικήν αρχηγίαν του Κώστα Γιολδάση, του κοινώς επιλεγόμενου τότε Σερέτη, και ο οποίος υπερείχε τότε των άλλων, διά φυσικά του πλεονεκτήματα και την απαράμιλλον, αξιοθαύμαστον και αξιοζήλευτον ανδρείαν, και πολεμικήν του ικανότητα, και όστις ουδέποτε ήλθεν εις συμφωνίαν και συμβιβασμόν, με τους Τουρκαλβανούς αρχηγούς του αιμοβόρου σατραπού των Ιωαννίνων Αλή Πασά του Τεπελενλή, απογόνου όντος των Αλβανών ληστάρχων Μετσοίσταίων, ων αρχηγός αυτών υπήρξεν ο πάππος του Αλή Πασά Μούρτος Χούσος Μετσοίσιος και λοιπών Τουρκαλβανών Δεβενιάδων, ων εις εξ αυτών ήτο και ο Νουρίμπεης Σερβιάνης, κοινώς (Νούρκας) και με τους υπ' αυτόν Τουρκαλβανούς, κατετυράννει, κατά τον σκληρότερον, αγριώτερον και απάνθρωπον τρόπον, τους αγροτικούς πληθυσμούς, μηδέ της Ευρυτανίας εξαιρουμένης, και αφ' ης δε, οι ανωτέρω οπλαρχηγοί Γιολδασαίοι, υπό τον ατρόμητον ήρωα και αρχηγόν των Κώσταν Γιολδάσην, επληροφόρηθησαν την δραπέτευσιν των Αλβανών εκ Βραχωρίου, απέκοψαν την δίοδον εις μιαν στενήν θέσιν ονομαζόμενην Κακήν Σκάλαν, και μετέπειτα Σκάλα του Νούρκας, και επί της οποίας θέσεως, οι Τουρκαλβανοί υπέστησαν πανωλεθρίαν, κυριολεκτικώς ειπείν τους (κατετσάκισαν) και εκτός των πολλών φονευθέντων, συνέλαβαν αιχμάλωτον, και αυτόν ακόμη τον αρχηγόν των Νούρκων.

Μετά δε τα προλεχθέντα, και επί πλέον

τούτων, ΒΔ της κωμοπόλεως Δομνίστης και εγγύτατα αυτής, υπάρχει το εκκλησιδιον Άγιος Ηλίας, όπου και τελείται την 20ήν Ιουλίου, ετησία πανήγυρις, εντεύθεν δε του μικρού ναού, και οπωσδήποτε απομακρυσμένα, εισί και φαίνονται και ήδη ακόμη τα τούρκικα μνημεία, και ένθα η θέσις λέγεται μέχρι σήμερα "Τουρκομνήματα". Κατά πατροπαράδοτον δε αφήγησιν, ταύτα είναι εκ των φονευθέντων Τουρκαλβανών, και του καταστραφέντος σώματος του Νουρίμπεη.

Εν συνεχεία δε πάντων των ανωτέρω, οι ήρωες οπλαρχηγοί, και δη ο υμψιπέτης αετός, ο τανύπτερος, ο επισκιάζων την Ευρυτανίαν, ο τόνωνων και ενισχύων τους υπ' αυτόν δια του παραδείγματός του, ο καρτερικός, ο ανεξάντλητος, ο ακλόνητος βράχος, ο λεοντόκαρδος εκείνος ήρωας της σκλαβωμένης τότε επαρχίας του εκτός δε των άλλων κατορθωμάτων των, οι Γιολδασαίοι και δη κατ' εκείνην την εποχήν, όποτε επέδραμεν ο αποσταλείς παρά του Χουρσίτ Πασά, Βελήμπεης εκ Πρεμετής της Αλβανίας ίνα εξαφανίσει τους Ευρυτάνους, και μάλιστα τους Καρπενησιώτας, ο ήρωας της Ευρυτανίας Κώστας Γιολδάσης με τους υπ' αυτόν αετιδείς, κατέλαβον την Μπιάραν, την επί της οδού Καρπενησιού και εξ ενέδρας κατέκαψαν, απεσυνέθεσαν, και διεσκορπίσαν, το σώμα του Τουρκαλβανού Βελήμπεη εν ένι λόγω εξηνάγκασαν τους Τούρκους να φύγουν από την Ευρυτανίαν, και ούτως απήλλαξαν την επαρχίαν των, από τους Οθωμανούς κατακτητάς.

Ειρήσθω δε εν παρόδω, των προσρηθέντων, ότι οι προλεχθέντες οπλαρχηγοί Γιολδασαίοι, ήσαν ακραιφνείς, και ένθερμοι φίλοι, του Στρατάρχου της Ρούμελης Γεωργίου Καραϊσκάκη, και κατά τινα μάλιστα εποχήν τότε, όποτε ο πανένδοξος Στρατάρχης είχε περιπέσει (λόγω φθόνου) εις την δυσμένειαν της τότε Κυβερνήσεως, εν Δομνίστη κατέφυγεν και εις τους φίλους του οπλαρχηγούς Γιολδασαίους.

Αίτιδος δε, και εσαεί, οφείλεται ευγνωμοσύνη, εις τους δεδοξαμένους ηρωικούς ημών προγόνους, τους αποδώσαντας μας, την ελευθερίαν, από την επάρατον σκλαβιάν, των επιδρομέων κατακτητών Τούρκων».

Από την παλιά Δομνίστα Παιχνίδια και παιδότοποι

Γράφει ο Αθ. Γ. Σύρρος

(Σημ. το κείμενο που ακολουθεί είναι από τα νέα γραφόμενα του κυρ-Θανάση που μετά τα θιβλία του συνεχίζει να γράφει. Α.)

Για τα παιχνίδια είχαμε ορισμένους χώρους που παίζαμε. Το **σημαδαριό** (παιχνίδι με τις σημάδες-μικρές πέτρινες πλάκες) ήταν κάτω από το σχολικό κήπο (10ετία 1930) και εκεί που είναι το γήπεδο σήμερα. Είχε αρκετό χώρο για πολλές ομάδες-παρέες για τα **πίτσια**, τον **τόκα** και άλλα παιχνίδια. Πηγαίναμε το απόγευμα προτού χτυπήσει η καμπάνα για το σχολείο να παίξουμε εκεί που είχε χώρο. (Σημ. το σχολείο λειτουργούσε από Δευτέρα ως Σάββατο πρωί και απόγευμα εκτός από Τετάρτη και Σάββατο. Το μεσημέρι 12-2 περίπου διέκοπτε για να συνεχίσει μετά ως τις 5 περίπου το απόγευμα). Παίζαμε και στον Τούρκο που λέγαμε εκεί που είναι το μνημείο της Εθνικής Αντίστασης για την **αμπάριζα**. Στο παιχνίδι αυτό θέλει γερά παιδιά για να τρέχουν. Θυμάμαι που λέγαμε πως ο Κώστας Λάμπρου Σιακαβέλλας με ένα άλλο παιδί, που δεν θυμάμαι, πήγαν κυνηγώντας έως του Μιλτιάδη (στο Πλάι) και εκεί τον έπιασε. Στο χρόνο του διαλείμματος του σχολείου πρόφτασαν να μπουν στην τάξη.

Απόγευμα Τετάρτης και Σάββατο πηγαίναμε στον Προφήτη Ηλία για **σθάρνα** που ήταν ωραία. (Σημ. Σθάρνα ήταν μια απλή σανίδα με την οποία έκανες τσουλήθρα σε κατηφορική πλαγιά με χώμα ή χόρτο. Στη ΒΔ πλαγιά του Αί-Λια -τότε ο λόφος του Αί-Λια ήταν γενικά γυμνός από δέντρα και θάμνους- φύτρωνε ένα σκληρό γυαλιστερό χορτάρι ιδανικό να γλιστράς στον κατήφορο με τη σανίδα ή και με μόνο το παντελόνι - που φυσικά έλιωνε και άνοιγε πίσω τρύπα. Τις συνέπειες από τη μάνα στη φαντασία σας).

Όταν έφευγαν το απόγευμα οι καλοκαιρινοί παραθεριστές από το Κρι (δάσος στην κορυφή του χωριού) τα παιδιά του επάνω χωριού πηγαίναμε στις **τραμπάλες** που είχαμε. Καρφώναμε στο χώμα ένα χοντρό ξύλο

Συνέχεια στην 2η σελ.

Evrytania Trail Races

Από αρχές Μαρτίου ανοίγουν οι εγγραφές για το δεύτερο ορεινό τρέξιμο το οποίο θα πραγματοποιηθεί στην ευρύτερη περιοχή του χωριού μας, το τριήμερο του Αγίου Πνεύματος στις 3-4-5/06/2023.

Οι αγώνες, οι οποίοι θα πραγματοποιηθούν, αφορούν διάφορες διαδρομές όπως τα 6, 12, 20, 30, 60 km και το «ευρυτανάκι» -για τους μικρούς φίλους- και σύντομα θα υπάρχουν λεπτομέρειες. Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με τον Γεώργιο Τσακίρη στο τηλέφωνο 6932909032 ή στο mail: info@e4-topantavrexei.gr

Η Τοπική μας Κοινότητα, τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου μας και η διεύθυνση του «Εύρυτου» εύχονται σ' όλους τους συγχωριανούς μας και τους φίλους της Δομνίστας, Καλό Πάσχα!!

Από την παλιά Δομνίστα Παιχνίδια και παιδότοποι

Γράφει ο Αθ. Γ. Σύρρος

Συνέχεια από την 1η σελ.

1 μ. ύψος, το στρούερο. Μετά παίρναμε μια στροπίνια (κορμός μικρού έλατου) 3 μέτρα μήκος. Ανοίγαμε μια τρύπα στην στροπίνια να ακουμπά στο στρούερο και να γυρίζει γύρω γύρω. Την καβαλικέβαμε δεξιά και αριστερά και έφερνε γύρω από το στρούερο. Πολλές φορές φεύγαμε κλαίγοντας αν δεν προλαβαίναμε να φύγουμε και μας χτυπούσε η στροπίνια που γύριζε. Για να γυρίζει ήθελε λάδι. Αντί γι' αυτό -που δεν είχαμε- θυμάμαι πως μας έφερνε να βάζουμε βούτυρο ο Βασίλης Καρέτσος γιατί αυτοί είχαν γελάδα για γάλα και βούτυρο.

Τα παιδιά του κάτω χωριού έπαιζαν στον Άγιο Νικόλαο (σήμερα ερείπια) απάνω από τη βρύση την Παπαδόβρουση. Είχε αρκετό χώρο. Παιζανε και τη **γουρούνα** (χτυπούσαν ένα άδειο κονσερβοκούτι με μπαστούνια). Μου έλεγε η Σπυριδιούλα η γυναίκα μου -θα ήταν 4 χρονών- που έβλεπε τον Νίκο τον αδελφό της που έπαιζε. Ήθελε ένα παιδί, ήταν πλανόδιος έμπορος και κουβαλούσε μια αρμάθα με το εμπόρεμά του. Τα άφησε κάτω και άρχισε να παίζει με τα άλλα παιδιά. Χτύπησε τη γουρούνα -ήταν ένα κουτί από γάλα- και χτύπησε τη Σπυριδιούλα πάνω από το μάτι. Αίματα, κλάματα αυτή, κόντεψε να τη στραβώσει με το παιχνίδι.

Στο κέντρο του χωριού -Καραδημέικα-Τσιρκέικα-Τσαπραζέικα-τα παιδιά είχαν για το παιχνίδι το Τσιρκάλωνο, εκεί που σήμερα είναι το σπίτι του Θόδωρου Φραγκούλη. Είχε πολύ και καλό χώρο.

Όταν ήταν η εποχή με τα καρύδια παίζαμε τον **κύλητρα** με τις κοκόσιες (καρύδια). Ήθελε ένα κατηφορικό καθαρό μέρος. Πηγαίναμε στις Γιαννακούς (όπου σήμερα το Φαρμακίδειο Μουσείο). Είχε τον κατήφορο και αρκετό χώρο προς το ρέμα πάνω από 3 μέτρα. Ρίχναμε τον **τσιόβολο**. Ήταν ένα στρογγυλό μεγάλο καρύδι για να κυλά μακριά. Αυτόν τον βαστούσαμε πάντα στην τσέπη. Θυμάμαι πως καθώς παίζαμε ένα μεσημέρι ήρθε η Γιαννακού από πάνω και άρχισε να μας δίωχνει με τις πέτρες. Είχε καρδιές στο χωράφι να μην της πάρουμε τα καρύδια. Στο σχολείο κρατήσαμε το τρέξιμο.

Στην πλατεία απαγορευόταν να πάμε, ούτε για δουλειά. Ήταν ο Θανάσης Αναγνωστόπουλος (Μπαρπαλής) παιδονόμος που μας κυνηγούσε. Εξάλλου δεν χωρούσε ο κόσμος στην πλατεία, γι' αυτό απαγορευόταν. (Σημ. τότε ουσιαστικά πλατεία ήταν ο δρόμος ο σημερινός δεξιά και πάνω από το σημερινό πλάτανο με τη βρύση).

ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ

Την Κυριακή 15 Ιανουαρίου, στο κατάμεστο Πολιτιστικό Πολύκεντρο του Δήμου Ηρακλείου Αττικής, πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία η καθιερωμένη εκδήλωση απονομής διπλωμάτων γλωσσολογίας, η βράβευση των διακριθέντων μαθητών για τη σχολική χρονιά 2021-2022 και η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας του Κέντρου Ξένων Γλωσσών του συγχωριανού μας, **Τσαπραζλή Δημητρίου**. Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν ο πρώην Δήμαρχος Ν. Ηρακλείου **Παντελής Βλασσόπουλος**, ο υποψήφιος Δήμαρχος **Γεώργιος Παπαδημητρίου**, αρχηγός της μεζονος αντιπολίτευσης «Ηράκλειο Μαζί», ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας, **Παναγιώτης Κορκόδειλος**, εκπρόσωποι εκδοτικών οίκων ξενόγλωσσας εκπαίδευσης και εξεταστικών φορέων, καθώς και φίλοι και συγγενείς των μαθητών. Όλοι μίλησαν με τα καλύτερα λόγια για το Κέντρο Ξένων Γλωσσών για τις επαναλαμβανόμενες σαρωτικές επιτυχίες και τη συνεισφορά στην ξενόγλωσσα εκπαίδευση στο Ν. Ηράκλειο.

Ο λογαριασμός του Συλλόγου μας
στην Εθνική Τράπεζα είναι ο παρακάτω:
IBAN: GR810110370000037029624543
(ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ)

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΘΕΡΜΗ: Όποιοι στέλνουν τις **συνδρομές** του με **επιταγές** μέσω **ΕΛΤΑ** και **εμβάσματα** μέσω **Τραπέζης** να **επικοινωνεί** στο **τηλέφωνο 6972253207** ή με το **e-mail: syllogos.domnistas@gmail.com**

Ο ΕΥΡΥΤΟΣ

Ενημερωτικό Δελτίο - Όργανο του Φιλοπρόοδου Συλλόγου
Δομνίστας Ευρυτανίας

Ιδιοκτήτης: ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΟΜΝΙΣΤΑΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Εκδότης - Διευθυντής - Υπεύθυνος κατά το νόμο:

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου Κορκόδειλος Παναγιώτης

Αθωνος 17Α Γλυφάδα Τ.Κ. 16562 τηλ.: 6972253207

Επιμέλεια ύλης: Αθανάσιος Δ. Σταμάτης και Κώστας Α. Παπαδόπουλος

Επιστολές - Συνεργασίες: Κορκόδειλος Παναγιώτης

Ηλεκτρ. σελιδοποίηση-Εκτύπωση:

Εκδόσεις-Γραφικές Τέχνες Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.

Θεοδοσίου 23 & Ελλησπόντου Ίλιον

Τηλ.: 210-2619003 - 210-2619696 e-mail: karpouzi@otenet.gr

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΕΣ

Κων/νος Σπ. Καραδήμας (1940-2023)

Έφυγε σχετικά πρόωρα από κοντά μας ένας καλός άνθρωπος, υποδειγματικός οικογενειάρχης, άριστος χωριανός, ο **Κώστας Καραδήμας**. Ο εκλιπών, μικρότερος αδελφός του επί χρόνια Αντιδημάρχου Δήμου Δομνίστας **Αθαν. Καραδήμα**, ήταν ένας πολύ ζωντανός και κοινωνικός άνθρωπος. Στην πλατεία του χωριού τα καλοκαίρια ο ίδιος με την άκρας εξωστρεφή σύζυγό του **Ευπραξία**, τον αδελφό του **Θανάση**, το γαμπρό **Σπύρο Καπνίση** και άλλους έδιναν το ρυθμό της χαράς και της ξενοιασιάς. Τώρα πια εμείς μένουμε με τις ωραίες **αναμνήσεις του Κώστα** και των άλλων ωραίων ανθρώπων του τότε.

Γεννημένος στις αρχές της 10ετίας (1940) της οδύνης για τη χώρα μας και το χωριό μας βίωσε σε απόλυτο βαθμό την ανέχεια και τα άλλα δεινά. Αυτό τον δυνάμωσε ψυχικά και τον έκανε ένα αγωνιστή του μεροκάματου και της ζωής. Η δημιουργία οικογένειας με την αγαπημένη του **Ευπραξία** τον έκανε ακόμα πιο δυνατό και δημιουργικό. Περήτας δυσμάς της εργασιακής του ζωής έκανε σπίτι στο χωριό και άρχισε να προσφέρει και στο γενέθλιο τόπο. Όπου τον χρειαζόταν η κοινωνία του χωριού μας ήταν παρών. Να βοηθήσει τη συντήρηση, την αναδιαμόρφωση και το βάψιμο του παλιού Γυμνασίου που έγινε

Πνευματικό Κέντρο. Να προσφέρει μια μεγάλη συλλογή λαογραφικού υλικού για το αντίστοιχο μουσείο μας. Να συντηρήσει τα εκθέματα όποτε χρειάστηκε. Ήταν από τους αφανείς εργάτες στην υπηρεσία της κοινωνίας του χωριού μας. Μέχρι το περασμένο καλοκαίρι προσέφερε αφιλοκερδώς ότι και όσο μπορούσε στην κοινή ζωή του χωριού.

Η πρόωρη φυγή του από τη ζωή αφήνει δυσαναπλήρωτο κενό σε μας και είναι τραυματική απώλεια για τους αγαπημένους του. Αφήνει όμως πίσω του πλούσιο έργο. Ιδιωτικά την εξαιρετική του οικογένεια. Κοινωνικά για μας το παράδειγμα του φιλότιμου, του εργατικού, του ανιδιοτελούς, του συναγωνιστή στα δύσκολα της ζωής και το σύντροφο σε έργα κοινής προκοπής. Γι' αυτό και μας λείπει πολύ. Ασύγκριτα λείπει στην αγαπημένη του **Ευπραξία**, τα παιδιά, τα εγγόνια του. Παρηγοριόμαστε όμως με την ελπίδα και την ευχή ο Θεός να τον αναπαύει στον Παράδεισο και τη γαλήνη της αιώνιας ζωής.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της αγαπημένης του Δομνίστας που αγκάλιασε το φθαρτό του σώμα. Αιωνία η μνήμη του και εξ ύψους παρηγορία σε όλους τους αγαπημένους του.

Α.Δ. Σταμάτης

Κων/νος Ασημάκης (1929-2023)

Πλήρης ημερών έφυγε από τη ζωή ο **Κων/νος Ασημάκης** από τα Ψιανά με στενή συγγενική σχέση με τη Δομνίστα. Η γιαγιά του **Βασιλική** ήταν κόρη του **Πέτρου Μακράκη** και θεία του ήταν η **Τσογκαριστείδου (Αγγελική Αριστείδη Τσαπραζλή)**. Τόσο η συγγενική του σχέση όσο και η έμφυτη αγάπη που ένιωθε για τη Δομνίστα τον έκαναν αγαπητό σε όλους μας και τον θεωρούσαμε σχεδόν χωριανό μας. Δεν ήταν όμως μόνο αγαπητός σε μας τους Δομνιστιάνους αλλά και σε όλους όσους τον γνώρισαν. Από μικρό παιδί διωγμένος από τη φτώχεια και τον εμφύλιο λίγο μετά το 1945 βρέθηκε στη χροάνη της Αθήνας για επιβίωση. Ευτυχώς που η μεγάλη πόλη δεν τον άλεσε. Συνέχισε να παραμένει Ψιανιώτης και Ευρυτάνος και πιστός στις παραδόσεις και τα θέματα του τόπου μας. Παρότι για λόγους βιοπορισμού άσκησε με μεγάλη επιτυχία το επάγγελμα του ράπτη μας άφησε και μια μεγάλη παρακαταθήκη άλλων δράσεων. Για χρόνια ήταν μελισσοτρόφος από τις παρυφές της Αθήνας έως τις πλαγιές της Καλιακούδας. Το κυριότερο όμως έργο του ήταν το συγγραφικό όπου μας άφησε υπέροχες μαρτυρίες

του καιρού και της ζωής του. Θα έλεγα ότι στον τομέα αυτό ήταν πολυγραφότατος.

Έγραφα πριν ότι αγαπούσε τον τόπο και βοηθούσε στα θέματά του. Τη 10ετία του 1960 ήταν δραστήριο μέλος του Συλλόγου "Εύρυτος" που ίδρυσε και συντήρησε το Γυμνασιακό Οικοτροφείο Δομνίστας βοηθώντας τον **Γιάννη Παπακωνσταντίνου**, τον **Γιάννη Βράχα**, τον **Κώστα Καραδήμα** και άλλους.

Αγαθή ψυχή και καλός άνθρωπος. Αυτό τα λέει όλα. Κλείνω τα λίγα αυτά λόγια στη μνήμη του. Όταν πέθαινε ο **Γιάννης Βράχος** στην Αθήνα ζητούσε να πει λίγο νερό από την Αετόβρουση της Καλιακούδας. Ο αείμνηστος **Κώστας** ανέβηκε στα Ψιανά και του έφερε νεράκι από εκεί για να κλείσει ευχαριστημένους την επίγειά ζωή του. Δεν ήταν ούτε γιος, ούτε συγγενής του. Απλώς ένας καλός και ευαίσθητος άνθρωπος. Τώρα εν ουρανόσι είναι βέβαιο ότι θα βρει τους προ αυτού κεκοιμημένους, φίλους μεταξύ φίλων.

Ο Θεός ας αναπαύει την ψυχή του και το χώμα των Ψιανών που τον σκέπασε ας είναι ελαφρύ. Αιωνία η μνήμη του.
Α.Δ. Σταμάτης

Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΤΑΤΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Πανηγυρική Θεία Λειτουργία μετ' αρτοκλασίας τελέστηκε κι εφέτος στον Καθεδρικό Ιερό Ναό του Αγίου Αθανασίου του χωριού μας από τον π. **Γαβριήλ**. Στο ψαλτήρι οι **Σωτήρης Λώλος** και **Χρήστος Χαρμαντζής**. Χωριανοί μας από Καρπενήσι, Αγρίνιο και Αθήνα τίμησαν με την παρουσία τους τη μνήμη του. Αρτοκλασίες πρόσφεραν οι οικογένειες **Σωτηρίου** και **Δημήτρης Λώλου** και **Αθανασίου** και **Ευαγγελίας Νταλιάνη**.

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΔΟΜΝΙΣΤΑΣ «ΤΑ ΕΖΗΣΑ ΚΑΙ ΤΑ ΘΥΜΑΜΑΙ»

Γράφει ο Κώστας Νικ. Χαραλαμπόπουλος

Το κείμενο που ακολουθεί είναι γραμμένο από τον Κώστα Νικ. Χαραλαμπόπουλο από το Κρίκελλο αν και η πατρική οικογένεια είναι από τη Δομνίστα. Γράφτηκε με αφορμή το βιβλίο που κυκλοφόρησε το 2017 για το Γυμνάσιο Δομνίστας όπου ο Κώστας υπήρξε μαθητής. Δυστυχώς έφτασε στα χέρια μας μετά την έκδοση του βιβλίου. Επειδή όμως γράφει και αποτυπώνει με εξαιρετικό τρόπο μια ενδιαφέρουσα αλλά και με πολλές δυσκολίες παιδική ζωή κρίναμε ότι θα έπρεπε να το απολαύσουν και άλλοι και όχι μόνο αυτός που το έλαβε αρχικά. Λόγω της σχετικής έκτασής του θα δημοσιευθεί σε συνέχειες με τις προκαταβολικές ευχαριστίες στον Κώστα για την εξαιρετική συνεισφορά του στη συλλογική μας μνήμη.

Γεννήθηκα και μεγάλωσα στη μακρινή Τασκένδη του Ουζμπεκιστάν της πάλαι ποτέ ΕΣΣΔ, της Σοβιετίας, όπως συνηθίζω να την αποκαλώ. Οι γονείς μου από το Κρίκελλο της Ευρατανίας κατέφυγαν εκεί στην Τασκένδη σαν πολιτικοί πρόσφυγες μετά τον αιματηρό και αδελφοκτόνο Εμφύλιο, που σπάρταξε και ρήμαξε τη χώρα μας στα τέλη της δεκαετίας του '40.

Επαναπατριστήκαμε οικογενειακώς τον Αύγουστο του 1965. Μετά από πολλές γραφειοκρατικές διαδικασίες, ενστάσεις και διαπληκτισμούς στα Υπουργικά Γραφεία του ΥΕΠΘ και την επιμονή του δασκάλου Κρικέλλου κ. Γεωργίου Στουρνάρα από το Μαρίνο γράφτηκε τελικά στην ΣΤ' τάξη του Δημοτικού Σχολείου Κρικέλλου, αντί για την Γ' τάξη όπου επέμεναν οι γραφειοκράτες του Υπουργείου με το αιτιολογικό ότι δεν είχα διδαχτεί... Θρησκευτικά!.. και ας είχα ενδεικτικό αποφοίτησης από την Έκτη τάξη του 10/ταξίου εκπαιδευτικού συστήματος της πάλαι ποτέ ΕΣΣΔ.

Μετά από την αποφοίτησή μου από το Δημοτικό Σχολείο, παρά τις πολλές οικονομικές και γλωσσικές δυσκολίες που είχα, εγώ επέμενα να συνεχίσω το σχολείο και οι γονείς μου υποχωρώντας μπροστά στο πείσμα μου αποφάσισαν να αναλάβουν την οικονομική επιβάρυνση και δώσανε τελικά την συγκατάθεσή τους. Έτσι τον Αύγουστο λοιπόν του 1966, (είχα μόλις ένα χρόνο στην Ελλάδα), εγώ και ο φίλος και συγχωριανός μου Αλέκος Χουλιαράς πήγαμε με τα πόδια στη διπλανή Δομνίστα, (εγώ πήγα για πρώτη φορά εκεί, ο Αλέκος είχε φοιτήσει και τον προηγούμενο χρόνο στη Δομνίστα και ήξερε τα κατατόπια) και νοικιάσαμε ένα δωμάτιο στο σπίτι κάποιου Πετραλή, ο οποίος έμενε νομίζω στο Αγρίνιο και νοίκιαζε ολόκληρο το σπίτι του σε μαθητές του Γυμνασίου. Το σπίτι ήταν στο ύψωμα πάνω από το σημείο όπου σήμερα είναι το Μνημείο της Εθνικής Αντίστασης, δίπλα στην τεράστια καστανιά του Πετραλή. Ήταν το μοναδικό σπίτι εκεί πάνω και το πλησιέστερο τότε ήταν το σπίτι του Παναγιώτη Σάρρα, ο οποίος παρά την πολυμελή οικογένεια που είχε να θρέψει μας συμπαραστάθηκε και μας βοήθησε

πολλές φορές, όταν χρειάζομασταν κάποια βοήθεια, μικρή ή μεγάλη.

Κηδεμόνας μας, ποιος άλλος; Ο αγαπητός Σπύρος Βάρρας, τον οποίον τιμώ και χαιρόμαι κάθε φορά που τον συναντώ στην πλατεία της Δομνίστας. Ο καλός αυτός άνθρωπος, λόγω της δουλειάς του στο ραφείο που ήταν στην πλατεία κοντά στο Γυμνάσιο και το Τηλεφωνείο, είχε αναλάβει την κηδεμονία των περισσότερων παιδιών από τα γύρω χωριά.

Καθηγητές μας εκείνη τη χρονιά οι κ.κ. Στυλιανός Κουτρός, Παναγιώτης Τζαβέλης, Ευαγγελία Αθανασίου και ο Αποστόλος Ζιούρας. Νέοι άνθρωποι, πρόσφατα διορισθέντες όλοι, οι οποίοι παρά τις ελλείψεις σε εποπτικό υλικό και κατάλληλες ειδικότητες κατέβαλαν υπεράνθρωπες προσπάθειες να μας μεταδώσουν τις γνώσεις τους, διδάσκοντας τις περισσότερες φορές και μαθήματα εκτός της ειδικότητάς τους. Νομίζω πως και μόνο γι' αυτό τους οφείλουμε ένα τεράστιο **ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ**.

Τα δυο χρόνια που έκανα στο Γυμνάσιο εμείς τα παιδιά από χωριά εκτός Δομνίστας, κάναμε παρέα πιο πολύ μεταξύ μας και όχι τόσο με τους ντόπιους, γιατί τα παιδιά από τη Δομνίστα εκτός από το σχολείο βοηθούσανε και στο σπίτι και δεν είχανε τόσο ελεύθερο χρόνο όσο εμείς. Οι δικοί μου οι «κολλητοί» ήταν ο Γαλανόπουλος Γιώργος και ο Θανασιάς Θανάσης (Αράχοβα). Τα αδέρφια Κώστας, Δημήτρης και Χαράλαμπος Καρακώστας (Ανιάδα), ο Σωτήρης Σώκος, Νίκος Καρέτσος και Παντελής Πανάγος (Δομνίστα), Αλέκος Πατσαούρας και Παναγιώτης Τσιαμπούλας (Συγκρέλλο), τα αδέρφια Γιώργος και Γιάννης Δημητρίου (Κλεπά) - οι Γερμανοί, όπως τους αποκαλούσαμε λόγω του ότι ήτανε ξανθοί, ο Γιάννης ο Γιαννακόπουλος (Ψιανά).

Εγώ στην αρχή δυσκολευόμουνα πολύ με τα μαθήματα, ιδίως με τα Θεωρητικά. Τα Αρχαία Ελληνικά τα θεωρούσα... Αρχαία Κινεζικά. Όμως στα μαθήματα της Θετικής κατεύθυνσης ήμουνα από τους πρώτους. Εξ άλλου τα είχα διδαχτεί στην ΕΣΣΔ και μου φαινότανε σαν παιγνιδάκι.

Συνέχεια στο επόμενο φύλλο

ΝΕΡΑΪΔΟΠΑΡΜΕΝΟΣ

Είναι αυτά τα μοναδικά μαγιάτικα πρωινά στη Δομνίστα που η φύση οργιάζει, σε μεθάει με τα χρώματα, τ' αρώματα τα μεθυστικά από τις παλιές τριανταφυλλίες στη γειτονιά της πλατείας. Είναι και αηδονία κρυμμένα στα βότα που δεν σ' αφήνουν να κοιμηθείς. Μάλλον βαριεστημένα να προσπαθώ να πάρω πιέσεις, ζάχαρα, να γράφω συνταγές, να κυλά ρουτινιάρικα η μέρα. Και τα κελεύσματα έξω πολλά. Από τη ραστώνη και τον ερωτισμό μ' έβγαλε το τηλέφωνο του ιατροείου όπου με καλούσαν να εξετάσω έναν ηλικιωμένο στην πέρα γειτονιά με λοίμωξη αναπνευστικού.

Άλλο που δεν ήθελα. Το επείγον και η αδρεναλίνη κυλούσε στις φλέβες μου και το θρολικό στομπάνκι ιδανικό όχημα να με μεταφέρει σε ελάχιστο χρόνο προς την πέρα γειτονιά, προς τα **Τσιρκαίικα**.

Έξω στη ρούγα με καρτέραγον οι συμπαθέστατοι γαμπροί του πάσχοντα, οι οποίοι και με οδήγησαν στην κλίνη του πάσχοντος περίξ της οποίας ήταν οι κόρες του. Χαϊρέτσα με φιλικό τρόπο και άνεση που μου πρόσφερε η κοινή μας καταγωγή. Απάντηση καμιά από τον πάσχοντα. Επέμενα να ρωτώ εστιάζοντας στα συμπτώματα και ανεβάζοντας φωνή, καμιά απάντηση. Απέναντι οι συγγενείς μου κάναν νεύματα ότι δεν κραινεί, δεν ακούει και ότι είναι κωφάλαλος. Με την βοήθειά τους προχώρησα σε ενδελεχή κλινική εξέταση αφήνοντας το ιστορικό για αργότερα.

Η διάγνωση απλά λοίμωξη αναπνευστικού, αρχόμενη βρογχοπνευμονία. Του χορήγησα αντίστοιχη αγωγή, έδωσα σαφείς οδηγίες και δεσμεύτηκα να βράδυ να τον επανεκτιμήσω. Ευγνώμονες οι άνθρωποι με ευχαρίστησαν και γύρισα ιατρείο. Το βράδυ επανήλθα, ο πάσχων παρουσίαζε βελτίωση, η ατμόσφαιρα χαλαρή, φιλική και τα τσιπούρα με μπόλικους μεζέδες να καταφτάνουν. Το ρίξαμε στην κουβέντα, αφού εξαντλήσαμε διάφορα θέματα τοπικού και γενικού ενδιαφέροντος εστίασα στην αιτία που προκαλούσε την απώλεια φωνής και ακοής στον ασθενή. Πριν πάρω απάντηση και σχεδόν μονολογώντας αράδιασα ένα σωρό αιτιών που θα μπορούσαν να προκαλέσουν την οντότητα αυτή.

Παίρνοντας ιστορικό από τους συγγενείς εξαρχής απέκλεισα τα συγγενή αίτια από γεννησιμιού, καθότι η απώλεια εμφανίστηκε σε μεγάλη ηλικία. Έδωσα βήθος βοήθησε προηγουμένως και ένα γρήγορο διάβασμα στο ιατρείο (προκειμένου να εντυπωσιάσω σε φάρμακα, λοιμώξεις, εκφυλιστικά νοσήματα, περιβαλλοντολογικά αίτια [χρήση φουρνέλων] κ.λπ. ρωτώντας, εκμαιεύοντας και απαντώντας συνάμα ρώτησα τι εξετάσεις έκαναν και εάν τον είδε νευρολόγος για νευρολογικά αίτια ή ΩΡΛ. Πιστεύοντας πια ότι έχω εντυπωσιάσει το κοινό με τις υψηλού κύρους γνώσεις μου περίμενα τις σχετικές απαντήσεις.

Ομόφωνα όλοι οι παρευρισκόμενοι με μια φωνή δώσαν την ακόλουθη απάντηση. «Μην τα ψάχνεις γιατρέ και που δεν τον πήγαμε, αλλά ξέρουμε τι φταίει», έμπλεος απορίας ρώτησα τι φταίει. Χωρίς περιθώρια αντίρρησης εν πλήρη συγχωρία και ομοφωνία απάντησαν ότι του πήραν τη φωνή οι νεράιδες, μούτσεψε. Έδωσαν περισσότερες λεπτομέρειες: ότι ντάλα 12 το μεσημέρι μήνα Μάιο και ενώ πέρναγε με τα γόδια στο Δομνιστιάνικο ποτάμι σε μια λιμνούλα κοντά στη **Μπερζιανή** τις είδε να χορεύουν.

Και αυτές αμέσως του πήραν τη φωνή. Τα στοιχεία ατράνταχτα σε μια δική μου επερώτηση μήπως τον χτύπησε κάνα εγκεφαλικό με άδειασαν με την απόκριση «μα δεν θα του άφηνε κάνα κουσουρί». Η απάντηση κάθετη, ξεκάθαρη να μην επιτρέψει αμφιβολίες ή ενστάσεις από την πλευρά μου. Μας πήρε χαράματα να κλωθογυρνάμε γύρο από το ίδιο θέμα, μου ανέφεραν κι άλλες τέτοιες περιπτώσεις ανταμώνματος νεραϊδών και ανθρώπων. Μοιραία η σκέψη μου γύρισε στα παιδικά μου χρόνια στα **Κέδρα** όπου η συζήτηση για τις νεραίδες ήταν καθημερινές και μες μικρά παιδιά να τρέμουμε αλλά και συνάμα να μας συνεπαίρνουν τέτοιες αναφορές κρεμασμένοι από τα χείλη τους. Διάβαινε ο καιρός και ακόμη να μην μπορώ να απαντήσω αν ήταν μυθοπλασίες ή αληθινά γεγονότα και σε κατοίκους της Δομνίστας ηλικιωμένους που αποτάνθηκα δεν μου απέκρυψαν την ύπαρξή τους. Με μισόλογα μου απαντούσαν ότι κάτι υπάρχει, άκουσα, είδα...

Προσπαθούσα να προτάξω την επιστήμη, γαρ γιαντρός, από την άλλη τα στοιχεία ήταν πειστικά, σχεδόν ατράνταχτα ακόμη και τώρα δεν έδωσα απαντήσεις. Για καλό και για κακό όμως απέφευγα να περνώ μεσημέρι ή μεσάνυχτα το ποτάμι και ειδικά στο επίμαχο σημείο δεν ματαψάρεψα!

Κωνσταντίνος Παπαντζίκας
Διευθυντής Παιδιατρικής Κλινικής Νοσοκομείου
Παιδών Πεντέλης

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Την 1 Ιανουαρίου 2023 τελέστηκε η Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Αθανασίου, καθώς και η προβλεπόμενη Δοξολογία για το νέο έτος από τον ιερέα μας π. Χριστοφόρο. Ιεροψάλτες ήταν ο Σωτήρης Λώλος και ο Χρήστος Χαρμαντζής.

ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

Με λαμπρότητα γιορτάστηκαν και φέτος στο χωριό μας τα Θεοφάνεια. Μετά τη Θεία Λειτουργία στον Ι. Ναό Αγίου Αθανασίου και τον προβλεπόμενο Αγιασμό ο ιερέας μας π. Χριστοφόρος, οι ιεροψάλτες (Σωτ. Λώλος και Χ. Χαρμαντζής) και όλοι οι πιστοί κατευθύνθηκαν προς τον Κρικελλοπόταμο για τον αγιασμό των εκεί υδάτων.

Ο κόσμος ήταν αρκετός, λόγω του τριήμερου αλλά και της καλοκαιρίας που επικρατούσε κατά τις ημέρες εκείνες. Έτσι, προσήλθαν και κάτοικοι από Στάβλους, Κρίκελλο και Μαρίνου, καθώς και αρκετοί επισκέπτες της περιοχής μας. Μάλιστα εφέτος επισκέπτης του χωριού μας (διέμενε στο Υλήεσσα) ρίχτηκε στα νερά και «έπιασε» το σταυρό.

Μετά τον αγιασμό των υδάτων προσφέρθηκαν γλυκίσματα από κατοίκους του χωριού μας, τον Αντιδήμαρχο κ. Παντελή Χαλκιά και τον Ανδρέα Γιάτση, ο οποίος πρόσφερε και πάλι τοιπουρόμελο. Εκτός από τον κ. Παντελή Χαλκιά μας τίμησε με την παρουσία του και ο πρώην Δημοτικός Σύμβουλος κ. Δημήτριος Βονόρτας.

Ειδήσεις...

Ειδήσεις...

Ειδήσεις...

Ειδήσεις...

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΜΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΙΑΤΡΕΙΟΥ ΜΑΣ

Ο Αγροτικός μας γιατρός **Αλέξανδρος Νταής** πρόσφερε τις πολύτιμες υπηρεσίες του στο Ιατρείο μας τον μήνα Ιανουάριο στις 4, 10, 17, 19, 25, 30 και τον μήνα Φεβρουάριο στις 6, 8, 13, 16, 21, 24.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΟ

Στις 30/11 στις οδούς Αγίου Νικολάου και Πραϊλας (κοινοτικοί δρόμοι προς τον ξενώνα «Υλήεσσα») έπεσαν από το βάρος του χιονιού αρκετά δένδρα και έκλεισαν τους δρόμους αυτούς. Με υπόδειξη του Προέδρου **Νίκου Καρέτσου**, εργάτης με αλυσοπρίονο προέβη στην κοπή τους και στη συνέχεια μισθωμένο μηχάνημα ιδιώτη από τον Δήμο Καρπενησίου προέβη στον αποχιονισμό των δρόμων αυτών.

ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟΥ ΣΤΟΛΙΣΜΟΥ

Στις 8/1 ο εργολάβος ηλεκτρολόγος του Δήμου παρουσία του Προέδρου **Νίκου Καρέτσου** αφαίρεσε τον Χριστουγεννιάτικο στολισμό από την πλατεία και τους γύρω δρόμους. Επίσης, αποσυνδέθηκαν τα λαμπάκια από τον έλατο που είχε στηθεί στην είσοδο της πλατείας και από την φάτνη. Ακολούθησε αποξήλωση της φάτνης και η μεταφορά όλων αυτών στην αποθήκη.

Επίσης, ο ηλεκτρολόγος επιδιόρθωσε την βλάβη (βραχυκύκλωμα) στην γραμμή του κοινοτικού φωτισμού από το εικόνισμα (πάνω από το γήπεδο) κατά μήκος του επαρχιακού δρόμου μέχρι τις οικίες **Ντίνου Μωρίκη, Σούμπαση και Μαστρογεωργίου**.

ΠΤΩΣΗ ΚΟΛΩΝΑΣ Ο.Τ.Ε.

Στις 26/1 στην οδό 28ης Οκτωβρίου, έξω από τις οικίες **Τάκη Σύρρου** και των αδελφών **Γερασιμούλας και Μαρίας Παναγοδήμου**, έπεσε κολώνα του Ο.Τ.Ε. κι έκλεισε τον δρόμο. Μετά από τηλεφωνική επικοινωνία του Προέδρου **Νίκου Καρέτσου** με υπάλληλο του Ο.Τ.Ε. δόθηκε εντολή για κοπή της κολώνας και δόθηκε ο δρόμος στην κυκλοφορία. Απομένει εργολάβος του Ο.Τ.Ε. να τοποθετήσει τη νέα κολώνα.

ΔΙΑΚΟΠΗ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

Στις 26/1 λόγω της έντονης χιονόπτωσης από τη νύχτα μέχρι το μεσημέρι της επόμενης ημέρας (13.00 μ.μ.) το χωριό μας δεν είχε ρεύμα όπως και όλα τα χωριά του πρώην Δήμου Δομνίστας. Υπήρξε πτώση δένδρων στη γραμμή ρεύματος υψηλής τάσης πριν τους Αγίους Θεοδώρους.

ΚΟΠΗ ΑΚΑΚΙΩΝ

Στις 3 και 4/1 μετά από αίτημα (το περασμένο φθινόπωρο) του Προέδρου **Νίκου Καρέτσου** προς τον Αντιδήμαρχο **Παντελή Χαλκιά** έστειλε τρεις εργάτες κι έκοψαν τις ακακίες στην είσοδο και στη δυτική πλευρά του Πνευματικού Κέντρου και στην πίσω πλευρά (πρανές) του Δημοτικού Σχολείου.

ΔΩΡΕΑ ΣΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ

Ο γιατρός **Γιάννης Μήτσιου** δώρισε αρχές Φεβρουαρίου στον Σύλλογό μας μια νέα κάμερα σε αντικατάσταση της υπάρχουσας, η οποία είχε χαλάσει από τον Γενάρη και στάθηκε αδύνατον να επιδιορθωθεί, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες του **Κώστα Μπουζιάνα**.

ΑΠΟΧΙΟΝΙΣΜΟΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΔΡΟΜΩΝ

Στις 26/1 και στις 3, 6, 9/2 ο Δήμος Καρπενησίου διά του Αντιδημάρχου **Παντελή Χαλκιά** έστειλε μισθωμένο μηχάνημα ιδιώτη μετά από τηλεφωνικές επικοινωνίες του Προέδρου **Νίκου Καρέτσου** και αποχιόνιζε τους κοινοτικούς δρόμους. Επιπλέον, στις 31/1 αγροτικό αυτοκίνητο του Δήμου με λεπίδα μπροστά στην αρχή της οδού 25ης Μαρτίου που βρίσκονται οι οικίες **Μακρουγιάννη και Μπαλωμένου** απομάκρυνε τα χιόνια που έπεσαν από τις στέγες και είχαν κλείσει τον δρόμο.

ΕΝΤΟΝΗ ΧΙΟΝΟΠΤΩΣΗ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΓΩΝΙΑ

Από το απόγευμα στις 25/1 και 26, 27/1 υπήρξε αρκετή έντονη χιονόπτωση στο χωριό μας. Στην πλατεία το ύψος του χιονιού ξεπέρασε τα 30-35 εκατοστά. Για μεγάλο χρονικό διάστημα σχεδόν μέχρι τέλος Φεβρουαρίου το χιόνι πάγωσε λόγω των συνεχόμενων αρνητικών θερμοκρασιών και παγωνιάς και δεν ήταν δυνατόν να λιώσει.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΝΕΑΣ ΚΑΜΕΡΑΣ

Στις 19/2 ο **Κώστας Μπουζιάνας** (μία βδομάδα πριν αφού είχε παραλάβει την νέα κάμερα και την συντόνισε) τοποθέτησε στην ίδια θέση την κάμερα. Είχαν προηγηθεί τηλεφωνικές επικοινωνίες με τον **Γιάννη Μήτσιου** που έκανε την δωρεά, με τον Πρόεδρο του Συλλόγου **Παναγιώτη Κορκόδειλο** και με τον Πρόεδρο της Κοινότητας **Νίκο Καρέτσο**.

Ευχαριστούμε πολύ τον **Κώστα Μπουζιάνα** για τον εθελοντισμό του!!

ΑΝΤΙΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΣΗΡΑΓΓΑ – ΡΑΧΗ ΤΥΜΦΡΗΣΤΟΥ – ΔΟΜΝΙΣΤΑ – ΨΗΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Στις 3/1 φορτηγό της Αντιπεριφέρειας έφερε αλάτι και το ξεφόρτωσε στην διασταύρωση για Στάβλους για τις ανάγκες του οδικού επαρχιακού δικτύου εν όψει του χειμώνα. Στις 11, 14, 20, 21, 26, 27 Ιανουαρίου και 6, 7, 8, 9, 10, 11, 14 Φεβρουαρίου μηχανήματα της Αντιπεριφέρειας είτε φορτηγό με λεπίδα και αλατιέρα είτε ανέμη είτε μισθωμένο φορτηγό λεπίδα-αλατιέρα ιδιώτη, επιχειρούσαν άλλοτε λόγω παγετού και άλλοτε λόγω χιονοπτώσεων για να διατηρείται ο επαρχιακός δρόμος ανοιχτός από Σηραγγά – Ράχη – Δομνίστα – Ψηλός Σταυρός.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Στις 4/1 τελείωσαν οι εργασίες κατασκευής στραγγιστηρίου στην περιοχή «Λιβιάδι» (απέναντι από το σπίτι των ΣΤΑΜΑΤΑΙΩΝ μέχρι τον τεχνικό μετά την διασταύρωση για Στάβλους) από την τεχνική εταιρεία **ΑΦΟΙ ΦΕΓΓΟΥ**. Εκκρεμεί για την άνοιξη μετά την ενήμερωση που είχε ο Πρόεδρος της Κοινότητας **Νίκος Καρέτσος** με τον επιβλέποντα μηχανικό της Δ.Τ.Υ. της Αντιπεριφέρειας, η κατασκευή δύο σωληνωτών αγωγών, ο πρώτος πριν την είσοδο στο νεκροταφείο όπου είναι η πέτρινη βρύση και υπάρχει φρεάτιο ομβρίων (από εκεί με ασφαλτοκόπτη θα κοπεί η ασφαλτος, θα κατασκευασθεί σωληνωτός αγωγός και θα περάσει απέναντι ακριβώς στην στροφή και θα οδηγούνται τα όμβρια νερά στο υπάρχον κρασπεδόρειθρο με την απαραίτητη διευθέτηση που θα χρειασθεί) και το δεύτερο τεχνικό θα κατασκευασθεί στην αμέσως παρακάτω επόμενη στροφή όπου αρχίζει η οδός Πετρομαχαλά.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Ο **Γεώργιος Κουτσαγγέλης** του **Κων/νου** και της **Αικατερίνης**, το γένος **Τσαπραλή** και η **Ευδοκία Γεωργιοπούλου** απόκτησαν στις 12-1-2023 το δεύτερο παιδί τους ένα υγιέστατο αγοράκι.

— Ο **Δημήτρης Παναγοδήμος** του **Κωνσταντίνου** και της **Γεωργίας (Γωγώς)** και η σύζυγός του **Χριστίνα** στις 24-2-2023 απέκτησαν το δεύτερο παιδί τους, ένα χαριτωμένο αγοράκι.

— Ο **Σπύρος Σιδηράς** του **Χαράλαμπου (Μπάμπη)** και της **Λένας** και η σύζυγός του **Δήμητρα Καύμενάκη** στις 23-1-2023 απέκτησαν το δεύτερο κοριτσάκι τους.

Να τους ζήσουν!!

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Στις 29-1-2023 έγινε η βάπτισή της κόρης του **Γεωργίου Ηλία Νταλιάνη** και της **Γεωργίας Τσιρίκα** στην Ιερά Μονή Πεντέλης.

Όνομα: **Μαρία**.
Ανάδοχος: **Ιωάννης Θωμάς**.
Να τους ζήσει!

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Πέθανε από ανακοπή καρδιάς ο **Παπαδόπουλος Θωμάς** του **Θεοδώρου** και της **Άννας** το γένος **Κωνσταντίνου Τσαπραζλή**, στις 27-1-2023 ετών 40, στην Μεταμόρφωση Αττικής.

— Στο Κοιμητήριο του

Αγρινίου αναπαύεται η **Αγγελική**, σύζυγος **Κρητικού**, το γένος **Νικολάου Πετροκωστοπούλου**, ετών 101 (5-2-1921/9-1-2023).

— Στο κοιμητήριο του Αγίου Γεωργίου Αγρινίου αναπαύεται από τις 31-1-2023 η **Ζωή Ανδρέα Σιακαβέλλα**, το γένος **Ιωάννη Αγγελή**, ετών 95.

— Απροσδόκητος ήταν ο θάνατος του **Κώστα Σπ. Καραδήμα** στις 5-2-2023. Η εξόδιος ακολουθία και η ταφή του έγιναν στην αγαπημένη του Δομνίστα στις 11-2-2023.

Θερμά συλλυπητήρια στις οικογένειές τους.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

— Έγινε στον Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος του Μοσχάτου στις 29-1-2023 το 3ετές μνημόσυνο του αιμνηστού **Αθανασίου Χρ. Παναγοδήμου**.

— Έγινε το ετήσιο μνημόσυνο της **Αναστασίας Καρέτσου-Κουτσαγγέλη** στο Νεοχώρι Μεσολογγίου στις 5-2-2023.

— Έγινε το ετήσιο μνημόσυνο του **Γεωργίου Θεοδ. Λιάκου** στο Περιστέρι στις 19-2-2023.

— Το ετήσιο μνημόσυνο του αιμνηστού **Σεραφείμ Μπρεκουλάκη** έγινε το Σάββατο, 25-2-2023 στον Ιερό Ναό Αγίου Νεκταρίου Νέου Ηρακλείου Αττικής.

Αιωνία η μνήμη τους.

ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΝΕΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑ

Ορκίστηκε η πτυχιούχος της Σχολής Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Ε.Μ.Π. **Σιάχου Αλεξία** του **Δημητρίου** και της **Στέλλας**, το γένος **Παναγιώτη Σιακαβέλλα**, στις 21-2-2023, με βαθμό πτυχίου Άριστα!
Συγχαρητήρια!

ΤΑ ΝΕΑ ΓΙΑ ΤΟΝ Ι.Ν. ΑΓΙΟΥ ΠΑΪΣΙΟΥ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Τα Μέλη της Επιτροπής ανέγερσης του Ι. Ναού Αγίου Παΐσιου εκφράζουν τις ευγνώμονες ευχαριστίες τους σε όσους πρόσφεραν και συνεχίζουν να προσφέρουν τις πολύτιμες υπηρεσίες τους για τις ανάγκες του Ιερού Ναού Αγ. Παΐσιου.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες εκφράζονται στον π. **Νικόλαο Μασγάλα**, εφημέριο Νεοχωρίου Ναυπακτίας, ο οποίος μάλιστα πρόσφατα, τον περασμένο Γενάρη, μετέβη στην Αμερική, όπου συνάντησε συγχωριανούς του Νεοχωρίτες, οι οποίοι και πάλι ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμά του για περαιτέρω ενίσχυση, ώστε να ολοκληρωθούν οι εργασίες, όπως είναι η μεταφορά του νερού, η περίφραξη και η διαμόρφωση του περιβάλλοντος χώρου κ.λπ.

Σημειώνεται, επίσης, ότι και ο Ευρωτάνας ομογενής, μεγάλος ευεργέτης κ. **Δημήτριος Τάσιος**, συνεχίζει να συγκεντρώνει χρήματα για τον παραπάνω σκοπό και προγραμματίζει μάλιστα να μας επισκεφθεί και πάλι αρχές Καλοκαιριού, οπότε και θα τελεστεί και Θεία Λειτουργία υπέρ υγείας όλων των ευεργετών.

Τέλος, ευχαριστίες οφείλονται και στο Δ.Σ. του Συλλόγου μας που επέλεξε ωραιότατη φωτογραφία και του Ι. Ν. Αγίου Παΐσιου και μάλιστα με χιονισμένο το τοπίο για το καλαίσθητο ημερολόγιο 2023 που έχει εκδώσει.

ΔΩΡΕΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ Ι. Ν. ΑΓΙΟΥ ΠΑΪΣΙΟΥ

— Η κ. **Σοφία**, σύζ. **Χρήστου Μποτσιθάλη**, πρόσφερε χρηματικό ποσό για την προμήθεια των ιερών σκευών του ναού μας.

— Ο κ. **Λάμπρος Κ. Σιακαβέλλας** πρόσφερε το ποσό των πενήντα (50,00) ευρώ.